

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 28 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P. przeciwko J. C. o zapłatę.

W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd I instancji wskazał, że pozwana, mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie stawiała się, w związku z czym, zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. należało wydać wyrok zaoczny. Sąd meriti wyjaśnił, że w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych stronie pozwanej przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie nie sposób przyjąć za prawdziwe fakty, z których powód wywodził korzystne dla siebie skutki prawne. Sąd I instancji argumentował, że okoliczności wskazane przez powoda w pozwie budzą wątpliwości zarówno co do zasadności roszczenia, jak i jego wysokości. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie. Powód nie udowodnił więc faktów, z których wyprowadzał korzystne dla siebie skutki prawne. W szczególności powód nie przedstawił łączącej go z pozwaną umowy, na którą powoływał się w treści pozwu. Sąd meriti uznał, że nie ma tym samym możliwości oceny, czy żądanie powoda znajduje uzasadnienie w treści umowy, w szczególności co do faktu jej zawarcia, kwoty długu i daty wymagalności roszczenia. Ostatecznie Sąd Rejonowy oddalił powództwo, jako nieudowodnione.

Apelację od wyroku zaocznego z dnia 28 stycznia 2016 roku złożył powód, zaskarżając wyrok w całości.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, to jest art. 339 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie, podczas gdy twierdzenia powoda przytoczone w pozwie nie budziły uzasadnionych wątpliwości ani nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W konsekwencji zgłoszonych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Do apelacji skarżący załączył umowę sprzedaży nr (...), z której wywodzi swoje roszczenie o zapłatę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest niezasadna i podlega oddaleniu.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu i jako taki musi się ostać. Podniesiony przez apelującego zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.

Ponieważ niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹⁰ § 1 i § 2 k.p.c. orzekł na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego. Zaznaczyć także należy, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Okręgowy w oparciu o art. 381 k.p.c. pominął jako dowód spóźniony załączoną do apelacji umowę sprzedaży nr (...), zawartą przez powoda z J. C. w dniu 3 stycznia 2015 roku (k. 44). Kwestia ta determinuje ocenę podniesionego w apelacji zarzutu. Zgodnie z treścią art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji,

chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. W ocenie Sądu II instancji w realiach rozpoznawanej sprawy bezspornym jest, że powód dysponował załączonym do apelacji dokumentem już w toku postępowania pierwszoinstancyjnego i bez przeszkód mógł złożyć go do akt sprawy, zaś potrzeba jego złożenia – w celu udowodnienia zasadności dochodzonego roszczenia, w wykonaniu ciężaru procesowego nałożonego przez art. 6 k.c. – faktycznie istniała już na tym etapie sprawy. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że podstawową dyrektywą reguły kontrydiktoryjności procesu jest bez wątpienia obowiązek udowodnienia przez powoda dochodzonego roszczenia, tak co do zasady jak i wysokości, a w myśl art. 6 § 2 k.p.c. dowody te powinno przedstawiać się bezzwłocznie; jeśli strona tego nie czyni, to naraża się wskutek własnej bezczynności na przegranie procesu. Należy zauważyć, że powód jest profesjonalistą, którego w toku całego postępowania reprezentuje radca prawny, zatem nie sposób przyjąć jakoby nie miał on świadomości istnienia ciężkiej na nim powinności dowodzenia, wynikającej z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c., natomiast uznać trzeba, że mógł i powinien był dokument załączony do apelacji przedłożyć już przed Sądem I instancji. W uzasadnieniu apelacji powód nawet nie podjął próby wyjaśnienia dlaczego wskazany dokument przedłożył dopiero na etapie postępowania odwoławczego, rolą zaś Sądu II instancji z pewnością nie jest poszukiwanie za skarżącego argumentacji usprawiedliwiającej omawiane zaniechanie. Ostatecznie, Sąd Okręgowy zgodnie z treścią art. 381 k.p.c. pominął załączony przez powoda dowód z dokumentu – umowy sprzedaży nr (...).

Mając na uwadze powyższe, za chybiony należy uznać zarzut skarżącego naruszenia przez Sąd I instancji art. 339 § 2 k.p.c. W realiach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż twierdzenia powoda odnośnie dochodzonego przez niego roszczenia budzą uzasadnione wątpliwości. Tym samym brak było podstaw dla uwzględnienia żądania pozwu. Wyjaśnić należy, że wyrok zaoczny nie w każdym przypadku musi być wyrokiem uwzględniającym powództwo. Ustanowione w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie nie obowiązuje, jeżeli twierdzenia te budzą poważne wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Ocena czy twierdzenia powoda co do okolicznościach faktycznych budzą poważne wątpliwości następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Nadto sąd rozstrzygający daną sprawę może powziąć wątpliwości co do twierdzeń powoda także w świetle faktów powszechnie znanych albo znanych sądowi urzędowo. W niniejszej zaś sprawie powód nie przedłożył jakiegokolwiek dowodu w celu wykazania zasadności dochodzonego roszczenia. Załączona dopiero do apelacji umowa sprzedaży nr (...) została natomiast przez Sąd II instancji pominięta, jako dowód spóźniony. Rację ma tym samym Sąd Rejonowy, że z uwagi na brak materiału dowodowego nie można było oprzeć rozstrzygnięcia na twierdzeniach powoda. W konsekwencji, Sąd I instancji postąpił w sposób prawidłowy oddalając w całości powództwo, uznając je za nieudowodnione.

Wobec powyższych uwag należało uznać, iż apelacja strony powodowej stanowi jedynie nieskuteczną polemikę z trafnym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i z tych też względów nie mogła skutkować wydaniem korzystnego dla powoda rozstrzygnięcia uwzględniającego apelację w całości, czy nawet w części.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.